

רשומות

קובץ התקנות

21 בנובמבר 1968

2313

ל' בחשוון תשכ"ט

עמוד

328	תקנות המים (שיעורי תשלום מיוחד), תשכ"ט—1968
328	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תכשירים רפואיים) (תיקון), תשכ"ט—1968
329	צו יבוא חפשי (תיקון), תשכ"ט—1968
329	צו המכס (הטפסים הדרושים לביצוע הפקודה), תשכ"ט—1968
331	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 31 — ניסן תשכ"ח (אפריל 1968) — מוטות פלדה מעורגלים לזיון ביטון), תשכ"ט—1968
332	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 186 — אדר תשכ"ח (מרס 1968) — מוטות פלדה מפותלים לזיון ביטון), תשכ"ט—1968

מדור לשלטון מקומי

333	חוק עזר לאשקלון (ביוב) (תיקון), תשכ"ט—1968
334	חוק עזר לבית-דגן (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1968
335	חוק עזר לגעתון (היטל גיקון), תשכ"ט—1968
336	חוק עזר ליסוד-המעלה (אספקת מים), תשכ"ט—1968
344	חוק עזר למגיד אלכרום (תברואה וסילוק מפגעים), תשכ"ט—1968
350	חוק עזר למגדל (ביעור קוצים), תשכ"ט—1968
350	חוק עזר למנחמיה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1968
352	חוק עזר לעמק-הפר (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), תשכ"ט—1968
353	חוק עזר לקרית-אטא (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), תשכ"ט—1968

תיקון טעות

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר תשלום מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 124ב לחוק המים, תשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות במועצת המים, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. שיעורי התשלום המיוחד כאמור בסעיף 124א לחוק, יהיו כמפורט בתוספת.
2. תקנות המים (שיעורי תשלום מיוחד), תשכ"א—1961² — בטלות.
3. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"ג בניסן תשכ"ט (1 באפריל 1969).
4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המים (שיעורי תשלום מיוחד), תשכ"ט—1968“.

שיעורי התשלום המיוחד
כיסול
תחילה
השם

תוספת

שיעור התשלום המיוחד באגורות למ"ק		כמות המים שהופקה או סופקה שלא כדין (באחוזים מהכמות המותרת)	
למים המשמשים לייצור	למים שאינם משמשים לייצור		
6.5	13	5%	עד
16	32	5% ל-10%	בין
20	40	10%	למעלה מ-

י"ט בחשון תשכ"ט (10 בנובמבר 1968)
(חמ 737601)

¹ ס"ח תשי"ט, עמ' 166; תשכ"א, עמ' 175.
² ק"ת תשכ"א, עמ' 2657.

פקודת הרוקחים

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר רישום תכשירים רפואיים ובדיקתם

בתוקף סמכותי לפי סעיף 47(ו) לפקודת הרוקחים¹, וסעיפים 5, 15, 38 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1958², ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין ומצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 9א לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תכשירים רפואיים), תשכ"ה—1964³, יבוא:

9ב. (א) לא ישווק אדם תכשיר רפואי אלא אם סימוני שמו, הוראות השימוש בתכשיר הרפואי או תיאור הסגולות המיוחסות לו, במידה שנוקמים לסימונים כאלה, הן על גבי האריזה או העטיפה והן בנספחים, הם בעברית.

(ב) מותר שסימון כנוסח העברי יהיה גם בלועזית ובלבד שהאותיות הלועזיות לא יהיו גדולות מהאותיות העבריות.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"י, עמ' 1102; ס"ח תשכ"ד, עמ' 104.
² ס"ח תשי"ח, עמ' 24.
³ ק"ת תשכ"ה, עמ' 345; תשכ"ח, עמ' 567; עמ' 2749.

הוספת סעיף 9ב

¹ סימון

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע את סימון ההרכב של התכשיר הרפואי בלועזית בלבד.

(ד) סעיף זה לא יחול על תכשירים רפואיים המיועדים ליצוא ועל תכשירים המסופקים לבתי חולים."

2. תחילתו של סעיף 1 היא ביום י"ג בניסן תשכ"ט (1 באפריל 1969).

3. לצו זה ייקרא, "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תכשירים רפואיים) (תיקון), תשכ"ט—1968".

כ' בחשוון תשכ"ט (11 בנובמבר 1968)
(חמ 741143)
ישראל ברזילי
שר הבריאות

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר יבוא סחורות ללא רשיון מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939¹, וסעיף 14(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בצו יבוא חפשי, תשכ"ט—1968³, בתוספת, פרט 70.17 — יימחק.

2. לצו זה ייקרא, "צו יבוא חפשי (תיקון), תשכ"ט—1968".

כ"ח בחשוון תשכ"ט (19 בנובמבר 1968)
(חמ 740510)
זאב שרף
שר המסחר והתעשייה

¹ ע"ר 1939, תוס' 1' מס' 968, עמ' 137.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 2310, תשכ"ט, עמ' 256.

פקודת המכס

צו בדבר הטפסים הדרושים לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 239 לפקודת המכס¹, אני מצווה לאמור:

1. הטפסים המגויים בתוספת (להלן — הטפסים) דרושים לביצוע הפקודה.

2. (א) כל הרוצה להדפיס טופס מהטפסים יגיש למנהל בקשה בכתב לקבלת אישורו לכך ובה יפרט את הטפסים שברצונו להדפיס ויצייין אם הטפסים ישמשו אותו בלבד או גם אחרים.

(ב) אל הבקשה יש לצרף —

(1) הגהה של כל טופס המפורט בבקשה;

(2) דוגמת הנייר שעליו יודפס הטופס.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, תשי"ז, עמ' 39.

- (ג) הוראות סעיף זה יחולו גם על כל הדפסה חוזרת של טופס שאושר, זולת אם אין כל שינוי בנוסח הטופס ובנייר שעליו הודפס לעומת ההדפסה הקודמת.
3. (א) המנהל רשאי לאשר הדפסת טופס או לסרב לאשרו, הכל בתנאים הנראים לו.
- (ב) אישר המנהל הדפסת טופס, יודפס הטופס לפי הוראות צו זה ובהתאם לתנאי האישור.

(ג) הטופס יודפס במידות שצויינו בתוספת ובאותיות שחורות על נייר לבן, זולת אם צויין אחרת באישורו של המנהל.

(ד) אישורו של המנהל יצויין בכל העותקים המודפסים של הטופס באחת מפינותיו.

4. צו המכס (המסמכים הדרושים לביצוע הפקודה), 1934² — בטל; אך מותר להשתמש בטפסים שאושרו לפי הצו האמור ששה חדשים מיום פרסומו של צו זה ברשומות.

5. לצו זה ייקרא „צו המכס (הטפסים הדרושים לביצוע הפקודה), תשכ"ט—1968".

תוספת

(סעיף 1)

מידות בסנטימטרים	שם הטופס	מספר הטופס
22 X 33	מצהר כניסה על טובין שיובאו בדרך הים	מב 1
42 X 33	רשימון על טובין לצריכה בארץ — ייבוא מסחרי	מב 7
42 X 33	רשימון על טובין לצריכה בארץ — בפטור מותנה	מב 7א
21 X 29.7	רשימון יצוא	מב 9
22 X 28	תיקון מסמכי יצוא	מב 10
	מצהר כניסה על טובין שיובאו בדרך האוויר	מב 20
	מצהר מטען כבתוספת 3 למהדורה החמישית של נספח 9 לאמנת התעופה האזרחית הבין-לאומית	מב 20א
22 X 36		
לכל היותר		
	מצהר יציאה על טובין שיוצאו בדרך האוויר	מב 21
42 X 33	מצהר יציאה על טובין שיוצאו בדרך הים	מב 21א
25 X 17.5	הצהרה על יצוא טובין	מב 85
35 X 25	רשימון להחסנת טובין	מב 102
25 X 17.5	כתב הרשאה לסוכן מכס	מב 165
	רשימון לטובין מופקדים במחסן רשוי לצריכה בארץ	מב 283
35 X 25		

(יודפס קו אלכסוני אדום ברוחב של 4 מ"מ מה פינה השמאלית העליונה לפינה הימנית התחתונה).

ד. פ ל ד

מנהל המכס והבלו

ט"ו בחשוון תשכ"ט (31 באוקטובר 1968)

(חמ 72804)

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 31 — ניסן תשכ"ח (אפריל 1968) — מוטות פלדה מעורגלים לזיון בטון, הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות הפקדת התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רחוב מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(2) בלשכת היועץ המשפטי, משרד המסחר והתעשייה, רחוב אגרון 30, ירושלים;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רחוב מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות 82, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביב-יפו; וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

תחילה

4. אכרזות תקנים (תקן ישראלי 31 — ניסן תשכ"ד (מרס 1964) מוטות פלדה מעורגלים לזיון בטון), תשכ"ה—1965² — בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.

ביטול

5. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 31 — ניסן תשכ"ח (אפריל 1968) — מוטות פלדה מעורגלים לזיון בטון), תשכ"ט—1968".

השם

ו' בחשוון תשכ"ט (28 באוקטובר 1968) (חמ 74082)

מ' גלברט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח תשי"ג, עמ' 30.
² ק"ת תשכ"ה, עמ' 2796.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 186 — אדר תשכ"ח (מרס 1968) — מוטות פלדה מפותלים לזיון בטון", הוא תקן רשמי.

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד —

מקומות הפקדת
התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רחוב מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(2) בלשכת היועץ המשפטי, משרד המסחר והתעשייה, רחוב אגרון 30, ירושלים;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רחוב מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות 82, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביב-יפו; וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

תחילה

4. אכרזה תקנים (תקן ישראלי 186 — טבת תשכ"ד (דצמבר 1963) — מוטות פלדה מפותלים לזיון בטון), תשכ"ה—1965² — בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.

ביטול

5. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה תקנים (תקן ישראלי 186 — אדר תשכ"ח (מרס 1968) — מוטות פלדה מפותלים לזיון בטון), תשכ"ט—1968".

השם

י' בחשוון תשכ"ט (28 באוקטובר 1968)

(חמ 74082)

מ' גלברט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח תשי"ג, עמ' 30.

² ק"ת תשכ"ה, עמ' 1522.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לאשקלון בדבר ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962², מתקינה מועצת עיריית אשקלון חוק עזר זה:

1. בסעיף 4(א) לחוק עזר לאשקלון (ביוב), תשכ"ב—1968³ (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום „על ידי העיריה" יבוא „באישור ראש העיריה".

2. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:

החלפת התוספת

„תוספת

היטל ביוב (סעיפים 2 ו-3)

שיעורי ההיטל בלירות

כל אזורי העיר פרט לאזור תעשייה ומלאכה	אזור תעשייה ומלאכה
---	-----------------------

א. ביב ציבורי —

לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה

עומד בנין)

0.50 0.25

לכל מ"ר של בניה בכל קומה:

4.00 1.75

ב. ביב מאסף —

לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה

עומד בנין)

0.20 0.10

לכל מ"ר של בניה בכל קומה

2.70 1.25

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשקלון (ביוב) (תיקון), תשכ"ב—1968".

השם

נתאשר.

רחביה אדיבי

ראש עיריית אשקלון

ר' בחשון תשכ"ט (28 באוקטובר 1968)

(חמ 860014)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ס"ח תשכ"ב, עמ' 96.

³ ק"ת תשכ"ח, עמ' 589.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לבית-דגן בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית בית-דגן חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לבית-דגן (מס עסקים מקומי), תש"ך—1960³ (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
טנדר להובלת נוסעים ומשאות	50	אספקת מים	1250
כלי מטבח	30	אספקת חשמל	1250
מכולת	50	אספקת גז לבישול ולחימום לפי מספר הקו-	
מספוא לבעלי חיים	40	חות —	
מכירת סיד	15	עד 1000 לקוחות	
מספרה	30	לכל 100 לקוחות או חלק מהם	25
מסגריה	50	למעלה מ-1000 לקוחות —	
מאפיה	250	לכל 200 לקוחות נוספים או חלק מהם	25
מכונית משא —		אטליו לבשר ועופות	50
עד 4 טונות	50	ברזל וכלי מטבח	36
בעד כל טונה נוספת	10	בנק	400
מונית	48	בית קפה ומסעדה	150
מהלק נפט	24	בית חרושת לחמרי בנין ומלט המעסיק עובדים	
מוזון	36	לרבות הבעלים —	
משחטה	2000	עד 2	100
משתלה —		מ-3 ומעלה	150
עד דונם אחד	50	בית מלאכה למוצרי גומי המעסיק עובדים	
בעד כל דונם נוסף	15	לרבות הבעלים —	
נגריה המעסיקה עובדים לרבות הבעלים —		עד 2	100
עד 2	200	מ-3 ומעלה	150
מ-3 ומעלה	250	גלנטריה ודברי טכסטיל	50
נעלים	30	זרעים וכלי מטבח	40
עגלון	6	חנות —	
עבודות בנין בקבלנות —		לרהיטים	40
עד 20,000 לירות לשנה	50	למשקאות משכרים שלא מוכרים בה משק-	
למעלה מ-20,000 עד 50,000	150	אות-לשתיה במקום	18
למעלה מ-50,000 עד 100,000	300	למכירת דגים	30
למעלה מ-100,000 בעד כל 10,000 נוספות		חלוקת קרח	18
או חלק מהן	30	חשמלאי המוכר גם דברי חשמל	75
פחח	15	חשמלאי	18
קולנוע	300	חייט	15
קיוסק לגזוז וסיגריות	24	חלוקת חלב	24

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח תשכ"ז, עמ' 2.

³ ק"ח תש"ך, עמ' 1872; ק"ח 1822, תשכ"ג, עמ' 671.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
100	תעשיית ממתקים		רפת שיש בה —
15	תיקון פרימוסים	6	עד 2 פרות
100	תחנת ריכוז חלב	3	לכל פרה נוספת
	תחנת דלק —	50	ריפוי שיניים
400	עם שתי משאבות	1000	שירות אוטובוסים
"100	לכל משאבה נוספת	25	שרברב
		20	תיקון אופניים

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לפי חוק עזר זה בשנת 1968/69 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1968/69 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית-דגן (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—
השם 1968".

נתאשר.
י' בחשון תשכ"ט (28 באוקטובר 1968)
ראש המועצה המקומית בית-דגן
(חמ 81398)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

חוק עזר לגעתון בדבר היטל ניקוז

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 43 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957², מתקינה המועצה האזורית געתון חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„ניקוז” — כמשמעותו בחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957 (להלן — חוק הניקוז);
„בעל מקרקעין” — כמשמעותו בסעיף 36(ד) לחוק הניקוז;
„המועצה” — המועצה האזורית געתון;
„ראש המועצה” — לרבות מי שהוסמך על ידיו בכתב לענין חוק עזר זה;
„היטל ניקוז” — היטל שהוטל לשם כיסוי הוצאות הניקוז כאמור בסעיף 43 לחוק הניקוז.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, עמ' 256.

² ס"ח תשי"ח, עמ' 4; תשכ"א, עמ' 90; תשכ"ד, עמ' 76.

2. בעל מקרקעין חייב בהיטל ניקוז על מקרקעין הנמצאים בתחום המועצה בשיעור של 25 אגורות לכל דונם או חלק ממנו.

3. ראש המועצה ימסור לחייבים בהיטל ניקוז, תוך חדשיים מיום התחלת עבודות הניקוז, הודעה המפרטת את סכום ההיטל.

4. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה בשני עיתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגעתון (היטל ניקוז), תשכ״ט—1968”.

שלמה הררי

נתאשר.

ראש המועצה האזורית געתון

כ״ה באלול תשכ״ח (18 בספטמבר 1968)

(חמ 816106)

חיים גבתי

חיים משה שפירא

שר החקלאות

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר ליסוד-המעלה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית יסוד-המעלה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אבורים” — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;
„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית יסוד-המעלה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ״ה, עמ' 256.

„נכס“, „בנין“ ו- „אדמה חקלאית“ — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי״א—1950²;
 „צרכי בית“ — תצורות בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או
 משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית
 לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית“ — אזור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור
 וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת
 מים לנכס, למעט מד-מים;

„נפח בנין“ — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של
 רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו
 משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו
 התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס
 על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין
 הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק“ — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא
 ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו
 או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם
 המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון
 שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא
 יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא
 לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת
 או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת
 פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל
 חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו
 של המנהל.

² ק"ת תשי״א, עמ' 178; תשכ״ב, עמ' 280.

³ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

חיבור
למפעל מים

רשת פרטית

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באזורים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האזורים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באזורים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אזור או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת
צינורות

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים. ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

התקנת מדמים

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מד-המים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד-המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד-המים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד-המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד-המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד-המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמד-המים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד-המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מד-המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנוצלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מד-מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד-מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד-המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך ארבעה עשר יום מיום מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהםם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדממים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדממים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשלום אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והד תשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אבזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קיימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

מכירת מים
והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור
שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א) רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני
זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם,

או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגי-
לים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם
הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני
עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של
עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי
הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

21. חוק עזר ליסוד-המעלה (אספקת מים), תשכ"א—1961⁴ — בטל.

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליסוד-המעלה (אספקת מים), תשכ"ט—1968”.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג) (1)) :
 - (1) לכל יחידת דיור, עסק, משרד, מלאכה, תעשיה או חקלאות 150
 - (2) הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —
 - עד 2" 20
 - עולה על 2" 40
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית
 - (סעיף 3(ב)) 5
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה)) 5
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו- (ג)) —
 - לנכס בשטח עד חצי דונם 100
 - לכל מ"ר נוסף 0.50
 - ונוסף לזה —
 - בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח בנוי, בכל קומה 1.50
 - בבנין שאינו בנין מגורים, לכל מ"ק של נפח הבנין 0.75

כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד-מים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד-מים
----------------------------------	-----------------------------------

5. אגרת מד-מים (סעיף 5(ד)) :

מד-מים שקטרו —

אינו עולה על $\frac{3}{4}$ " 50

עולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1" 100

עולה על 1" ואינו עולה על 2" 140

עולה על 2" 200

לפי חשבון שהגיש המנהל

⁴ ק"ת תשכ"א, עמ' 1357 ; תשכ"ג, עמ' 1018.

6. אגרת בדיקת מדמים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה
(סעיף 5(ט))

האגרה למ"ק באגורות	האגרה המינימלית בלירות
-----------------------	---------------------------

1.20

40

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(1) לשימוש ביתי —

לכל מ"ק

(2) לגינות נוי מעובדות —

(א) במקום שאין אספקת מים במדידה נפרדת

לגינה — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר

גינה בחדשים אפריל עד נובמבר מעל ל-10 מ"ק 20

(ב) במקום שיש אספקת מים במדידה נפרדת

לגינה — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר

גינה בחדשים אפריל עד נובמבר 20

מעל להגבלה בסעיפי משנה (א) ו-(ב) תיווסף

הכמות לפריט 7(1) לשימוש ביתי.

2

40

(3) למוסדות

4.50

45

(4) לבתי מלאכה

(5) לחנויות, לעסקים שאינם מלאכה, למשרדים ולכל

5

50

שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתוספת זו

(6) לתעשיה —

(א) לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה —

25

בגבולות הכמות המוקצבת

45

מעל לכמות המוקצבת

45

(ב) לצרכן שאינו רשום ברשיון ההפקה של המועצה

6

60

(7) לבניה

האגרה בלירות

5

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

יוסף הררי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית יסוד-המעלה

כ"ה באלול תשכ"ח (18 בספטמבר 1968)

(חמ 831603)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למג'ד אלכרום בדבר תברואה וסילוק מפגעים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מג'ד אלכרום חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדירות

"אורווה" — מקום גדור או בלתי גדור, מקורה או בלתי מקורה, שמחזיקים בו בעלי-חיים, לרבות רפת, לול, דיר, מכלאה או חצר, שמשתמשים בו יחד עם האורווה: "בור שפכים" — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, ולרבות ביוב או תעלה;

"ביב פרטי" — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל המבנים שעליהם, לשם העברת נוזלים ושפכים אל בור שפכים או אל ביב ציבורי, לרבות אבזר ביוב, מחסום ותא-בקרה;

"ביב ציבורי" — ביב המשמש להעברת צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אבזר ביוב, מחסום ותא-בקרה וכל חלקיהם, ולמעט ביב פרטי; "בעל חיים" — לרבות עופות ודגים;

"בעל נכס" — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכס, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכס היה נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכס לתקופה של למעלה משלוש שנים;

"המועצה" — המועצה המקומית מג'ד אלכרום;

"זבל" — גללי בהמה ועופות ושאר אשפה של אורווה;

"ליקוי" — לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

"מאושר" — מאושר על ידי המועצה, או על ידי המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידיו.

"מבנה" — בנין, צריף, סככה, אוהל או מבנה חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם, על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו;

"מוהל" — המים היוצאים מן הזימים, הנשארים בקרקעית העוקה בבית-הבד אחרי הוצאת השמן;

"מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

"מיתקן תברואה" — אינסטלציה סניטרית, לרבות כל קבוצה, מחסום, סעיף, צינור ואבזר בפנים בנין ומחוצה לו וכן מחסום ותא-בקרה בביב פרטי או בביב ציבורי, בורות שפכים, ולרבות מיתקן לחימום בנין ולחימום מים ומערכת אספקת מים על כליה, צינורותיה ואבזריה;

¹ דוני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

"נכס" — מקרקעין או מבנה, בין תפוס ובין פנוי, בין ציבורי ובין פרטי;
 "ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עור זה, כולן או מקצתן;
 "תברואן" — רופא המועצה, מנהל המחלקה לתברואה של המועצה, מהנדס התברואה של המועצה או כל פקיד אחר של המועצה, שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן;
 "תעלת שפכים" — לרבות סעיף תעלת שפכים ותא בקרה.

2. "מפגע" — כל אחד מאלה:

מפגעים

- (1) העדר בתי-כסא במספר מספיק ומטיפוס מאושר, או קיום בתי-כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכס המשמש למטרת מגורים או עסק או מטרה ציבורית;
- (2) העדר פחי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכס המשמש למטרת מגורים או עסק או למטרה ציבורית;
- (3) גג, תקרה, קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת, מפתח, מזחילה, ביב, תעלה, מרוב, צינור או מיתקן תברואה, שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח, במידה שלפי דעת התברואן יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך;
- (4) החזקת נכס בצורה או באופן שהם, לדעת התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות;
- (5) יציפות מרובה בנכס העלולה, לדעת התברואן, להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכס בצורה העלולה להזיק לבריאות;
- (6) העדר בור שפכים או ביב פרטי בנכס, וכן קיום בור שפכים או ביב פרטי שהוא, לדעת התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכולתו או אינו מספיק לניקוז יעיל של הנכס, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו ללא היתר לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965², או שלא לפי תנאי ההיתר, ושהם, לדעתו של התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכולתם;
- (7) אסלה או קבועה אחרת במיתקן תברואה שאינה מצוידת במחסום, או שהמחסום אינו מטיפוס מאושר או, שלדעת התברואן, אינו קבוע כהלכה;
- (8) סעיף או צינור לשפכים, לצואים או לדלוחים, שנקבע בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שיהא חסום במחסום מטיפוס מאושר;
- (9) בריכה, חפירה, מזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בתי-כסא, אסלה, משתנה, בור שפכים, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב מזוהם או, שלדעת התברואן, הם עלולים להזיק לבריאות;
- (10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים, הנמצאים, לדעת התברואן, במצב העלול לגרום לזיהום במים שבתוכם או להתפתחות יתושים בהם;
- (11) תא בקרה של בור שפכים או של ביב פרטי, שאינו מצויד במכסה ברזל או ביטון לא חזירים ומטיפוס מאושר, ושיש בכך כדי לגרום להתפתחות יתושים בהם;

² ס"ח תשכ"ה, עמ' 307.

- (12) צינור שפכים, צינור דלוחים, צינור איזורור, בור שפכים, תא בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים, באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם ;
- (13) מחבר או חיבור לקוי של ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים או אסלה או של צינור או מחסום במיתקן תברואה ;
- (14) שימוש בצינור גשם כצינור שפכים או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם ;
- (15) צינור גשם, מרזב או מגלש הקשור במישרין או בעקיפין, אל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים או תעלת שפכים ;
- (16) הצטברות חומר כל שהוא בין בחוך בנין ובין בסביבתו שהיא, לדעת התברואן, גורמת או עלולה לגרום לרטיבות או לטחב בבנין או בבנין סמוך ;
- (17) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלק רכב, זבל, נוצות או פסולת אחרת שהם, לדעת התברואן, מוסיקים או עלולים להזיק לבריאות ;
- (18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה או לקויה, אינה גבוהה למדי או פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (19) תנוד, אח, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין לתכלית אחרת, אשר, לדעת התברואן, אינו מאכל כראוי את חמרי הדלק בתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות ;
- (20) ניקוי, ניעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים, בחצר, בכל קומת בנין או בדירה, באופן המזיק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזקים במצב לא נקי, או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בבית מלאכה או במקום עבודה מכל סוג שהוא, הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (23) החזקת בעל-חיים באופן המזיק או עלול להזיק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (24) מבנה הגורם או עלול לגרום לשריצת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בו, או להתפתחותם ;
- (25) שטח אדמה שאינו גדור במידה מספקת, לדעת התברואן, שעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת ;
- (26) עצים, שיחים, שיחי צבר או אחרים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב והגורמים או עלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים ;
- (27) גרימת רעש, גזים או ריחות במידה בלתי סבירה ;
- (28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או במיתקני הספקת מים, או הפרעה כל שהיא להחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית או מבחינה אחרת ;

(29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים בלתי מטהרים להשקאה;

(30) כל דבר אשר, לדעת ראש המועצה או התברואן, עלול לסכן את חיו, בטחוננו, בריאותו, רכושו או נוחותו של אדם או להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בזכויותיו.

3. (א) המועצה רשאית לקבוע בהמלצת התברואן ובאישור מפקח לשכת הבריאות המחוזית, וחיבת לעשות כן אם נדרשה לכך על ידי מפקח כאמור, מקום שימש לאיסוף אשפה, פסולת, דומן וזבל (להלן — מזבלה).

(ב) אשפה, פסולת, דומן וזבל שהועברו למזבלה הם בבעלות המועצה.

4. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור או מיתקן אחר, ואם מצא צורך בכך רשאי הוא לגלות כל ביב או מיתקן תברואה אחר, בין בעצמו ובין על ידי עובדי המועצה, וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ-24 שעות לפני ביצוע העבודה, ובתנאי שאם לא מצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה עליו לכסות מחדש את החפירה על חשבון המועצה, וכל נזק שנגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתוקן על ידיו על חשבון המועצה; מצא התברואן פגם כל שהוא — יתן לבעל הנכס או למחזיק בנכס, לפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

5. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות, אך מבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד כדין נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכס לסלק כל מפגע מהנכס; אולם אם אי-אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכס, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעת התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכס עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכס או בסביבתו אשר בו משתמשים או ממנו נהנים רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכס בלבד לסלקו; אולם אם בעל הנכס נעדר מן הארץ או אם אי-אפשר למצוא או את בא-כוחו, חייב המחזיק בנכס, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו לנכס בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים הם, כולם יחד או כל אחד מהם לחוד, לסלק את המפגע.

6. (א) התברואן רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע לפי הוראות חוק עזר זה לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) הבעל או המחזיק שקיבל הודעה כאמור, חייב למלא אחריה.

7. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן בהודעה לפי סעיף 6 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי התנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מהאדם או מהאנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

- החלפת התברואן
8. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו, או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו, תהא קובעת וסופית.
- הצגת העתק מחוק העזר
9. בעל בנין שנמצאות בו דירות אחדות חייב, לכשיירש לכך על-ידי התברואן, להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או מחלק ממנו.
- שמירה על נקיון בנכס
10. בעל נכס והמחזיק בנכס חייבים לשמור על הנקיון בנכס ובסביבתו באופן המניח את דעת התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן או אשפה אחרת שנצטברו בנכס או בסביבתו על ידי העברתם למזבלה.
- סידורים לעובדים ארעיים
11. אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להקים בית-כסא ארעי לשימוש עובדים לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב הוא לאחר גמר העבודות, לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולפרק את בית-הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.
- כלי זבל
12. (א) המחזיק באורווה חייב להתקין בה כלי קיבול סגור לזבל, להחזיקו במצב תקין, לתקנו את להחליפו באחר, הכל לפי הוראות התברואן, ובתוך הזמן שיקבע.
(ב) לא ישים אדם זבל אלא לתוך כלי הקיבול לזבל, ולא ישאיר זבל מחוץ לאותו כלי קיבול.
- בור זבל
13. (א) המחזיק באורווה שלידה חצר, רשאי לכרות בחצר בור לזבל, ובלבד שמקום הבור, צורתו, עמקו ואופן כיסויו יהיו לפי הוראות התברואן.
(ב) המחזיק בבור זבל חייב לכסותו באדמה או לרוקנו כשיתמלא או כשידרוש זאת התברואן.
- הוצאת זבל
14. (א) המחזיק באורווה חייב להוציא את הזבל שבכלי הקיבול לפחות פעם בכל יום, והוא רשאי להעבירו אל הבור, אם יש בור סמוך לאורווה, או אל השדה אם יש לו שדה שברצונו לזבל.
(ב) המחזיק באורווה שאין לו בור או שדה כאמור בסעיף קטן (א), או שלא העביר את הזבל כאמור בו, חייב להעבירו למזבלה.
- צינורות מוהל
15. (א) המחזיק בבית בד חייב למנוע נזילת מוהל מבית הבד אל הרחוב, וברחוב, פרט לתעלה המיועדת למי הגשם.
(ב) המחזיק בבית בד חייב להתקין צינור ברזל או תעלת ביטון סגורה להולכת המוהל מבית הבד אל המקום הקרוב ביותר שבתעלת מי הגשם שברחוב, הכל להנחת דעתו של התברואן ובהתאם לדרישותיו.
(ג) המחזיק בבית בד חייב למנוע את סתימתו של הצינור או התעלה, לנקותם, לתקנם ולהחזיקם במצב תקין, הכל לפי הצורך ולפי הוראות התברואן.
- מסירת הודעות
16. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליה היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם ההודעה נשלחה אליו בדואר או במכתב רשום הערוך לפי מען מקום מגוריו או עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם הוא בשפה העברית.

(ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכס או למחזיק בו, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו בתור "הבעל" או "המחזיק" של הנכס, ללא כל שם או תיאור נוסף.

17. אדם שעשה בתחום המועצה אחד מאלה:

- (1) הפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה;
- (2) הכניס שפכים או מים דלוחים בכלי קיבול המיועד לאשפה;
- (3) הניח כלי קיבול לאשפה ברחוב;
- (4) עשה צרכיו ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה;
- (5) ירק ברחוב או במקום ציבורי אחר;
- (6) הטיל נייר, אשפה, נוצות או פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי;
- (7) שפך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים או הניח למים או לנוזלים אחרים שיזלו מרשותו לרשות הרבים;
- (8) שם ברחוב או ברשות הרבים בקבוקים, שברי זכוכית, או חרס, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות או חומר בניה כל שהוא, שברי כלים או חלקי מכונות או רכב;
- (9) השליך ברחוב קליפות, פירות, ירקות, נבלות בעלי-חיים או חלקיהן או פסולת מזון כל שהיא;
- (10) רחץ רכב ברשות הרבים;
- (11) גבר או חיטט בפחי אשפה או בכלי קיבול אחרים לאשפה;
- (12) האכיל בעל-חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב;
- (13) חלב בהמת-בית ברחוב;
- (14) שחט בעל-חיים או מרטו ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות או על גג מבנה;
- (15) לא מילא אחר חובה מהחובות המוטלות עליו על פי חוק עזר זה,

דינו — קנס 250 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 6 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 5 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

18. חוק עזר למגיד אלכרום (תברואה), תשכ"ו—1966³ — בטל.

19. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למגיד אלכרום (תברואה וסילוק מפגעים), תשכ"ט—1968".

נור חמד עותמן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מגיד אלכרום

ה' באלול תשכ"ח (29 באוגוסט 1968)

(חמ 84098)

חיים משה שפירא

שר הפנים

³ ק"ת תשכ"ו, עמ' 2014.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למגדל בדבר ביעור קוצים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מגדל חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„המועצה” — המועצה המקומית מגדל;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך בכתב על ידי ראש המועצה לצורך חוק עזר זה.

2. לא יבעיר אדם קוצים, עצים, אשפה, פסולת או חומר אחר, בשדה או תחת כיפת השמים בשטח מגורים בנוי בתחום המועצה, אלא על פי היתר בכתב מאת ראש המועצה.

ביעור קוצים

3. העובר על הוראת חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות.

ענשים

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למגדל (ביעור קוצים)”, תשכ”ט—1968.

השם

ש מ ו א ל ש ל י א ר

נחאשר.

ראש המועצה המקומית מגדל

י' בחשון תשכ”ט (28 באוקטובר 1968)

(חמ 839305)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ' 256.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר למנחמיה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית מנחמיה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר למנחמיה (מס עסקים מקומי), תשי”ח—1957³ (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

החלפת התוספת

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ' 256.

² ע”ר 1945, חוס’ 1 מס’ 1436, עמ’ 115; ס”ח תשכ”ו, עמ’ 2.

³ ק”ת תשי”ח, עמ’ 54.

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
	עבודתו לשנה בלירות הוא —	100	אטליז
125	למעלה מ-4,000 עד 10,000		עבודת טרקטור
390	למעלה מ-10,000 עד 20,000	50	עם שרשרת
750	למעלה מ-20,000 עד 50,000	25	עם גלגלי גומי
1750	למעלה מ-50,000 עד 100,000	125	בית חרושת לגווז
2500	למעלה מ-100,000 עד 150,000	125	בית חרושת לארגונים
3000	למעלה מ-150,000 עד 200,000	100	בית קפה
4000	למעלה מ-200,000 עד 250,000	25	מכירת דגים
5000	למעלה מ-250,000 עד 1,000,000	50	הובלה במכונית משא — לכל מכונית
	אספקת מים, בכמות שנתיים במ"ק —	100	חנוית מכולת
200	למעלה מ-50,000 עד 250,000	300	שירות אוטובוסים
500	למעלה מ-250,000 עד 1,000,000	700	אספקת חשמל
1000	למעלה מ-1,000,000 עד 1,500,000	100	מכירת בגדים
	אספקת גז לבישול ולחימום לפי מספר הקווחות —	100	מכירת בדים
	עד לאלף קווחות, לכל 100 קווחות או חלק מהם	50	מחלבה
25	למעלה מאלף קווחות, לכל 200 קווחות	100	מאפייה
25	נוספים או חלק מהם	375	מחצבת גבס
	שירות הובלות אשר מכוניותיו מעמיסות או פורקות משאות בתחום המועצה	50	נגרייה
800	שיווק תוצרת חקלאית כשההיקף השנתי של התוצרת בתחום המועצה בלירות הוא —	250	קצירת קני סוף
	עד 50,000		צאן —
100	למעלה מ-50,000 עד 100,000	0.10	למעלה מ-150 ראש, לכל ראש
200	למעלה מ-100,000 עד 200,000	5	בקר —
400	למעלה מ-200,000 עד 300,000	10	מ"ד עד 20 ראש
600	למעלה מ-300,000 עד 500,000	1	מ"ד עד 50 ראש
1000	למעלה מ-500,000 עד 1,000,000		מ"ד ומעלה, לכל ראש
2000	למעלה מ-1,000,000 עד 1,500,000		קבלן או קבלן משנה, המבצע בתחום המועצה עבודות בנין, סלילת כבישים, עבודות עפר, הנחת צינורות או כל עבודה אחרת, שהיקף
5000	למעלה מ-1,500,000 עד 2,000,000		

תחילה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968).

הוראות מעבר

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לפי חוק עזר זה והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על חשבון המס לשנת 1968/69 לפי חוק העזר העיקרי ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למנחמיה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט" —

נחאשר.

ב' ש ל י ט א

ראש המועצה המקומית מנחמיה

ו' בחשון תשכ"ט (28 באוקטובר 1968)

(חמ 83982)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לקרית-אטא בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית קרית-אטא חוק עזר זה:

1. לחוק עזר לכפר-אטא (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ב—1962³, קרי: „חוק עזר לקרית-אטא (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ב—1962“, ובו בסעיף 12, במקום „100 לירות“ יבוא „500 לירות“.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-אטא (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), תשכ"ט—
השם 1968“.

נתאשר.

צבי הרר

ראש המועצה המקומית קרית-אטא

ט' באלול תשכ"ח (2 בספטמבר 1968)
(חמ 834412)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, עמ' 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, עמ' 173.

³ ק"ת תשכ"ב, עמ' 1141; תשכ"ו, עמ' 159.

תיקון טעות

בצו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, אר-ריינה), שפורסם בק"ת 2278, תשכ"ח, עמ' 2264, בסעיף 1, בקטע שליד הכותרת חלקות, לאחר הקטע „17 עד 31, 38, 41 וחלק מחלקה 5 בגוש 17527 כמסומן במפה;“ צ"ל „1 עד 3, 5 וחלק מחלקה 34 בגוש 17528 כמסומן במפה;“

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).